

Tentokrát nikoliv dva v jednom, ale jednu ve dvou jsem mohl slyšet některé písně, povětšinou ze společné díly Michala Pravce a Honzy Komína, jinak dlouholetých to lídrů nedávno zaniklé skupiny Načas. Ve dvou za sebou jdoucích dnech jsem měl možnost zažít pražskou klubovou premiéru nejdříve Pravcova Kmotra a druhý den i Načasu 3, který v současné době vedou bratři Komínové.

První koncert se odehrál 22. října v klubu Klamovka, kde Kmotr hostil spřátelenou děčínskou skupinu **Juwel folk**. Ten také řádně připravil půdu, rychtařikovsko-masojídkovská formace stihla ještě před odchodem na střídačku několikrát skórovat, diváci byli nadšeni. Nutno ovšem dodat, že jich na Klamovce nebylo tolik, kolik jsem jich zde zažil v době největší načasovské slávy.

Jak se chce dále profilovat skupina **Kmotr** bylo také zřejmé ještě dlouho před tím, než se její muzikanti chopili nástrojů. Sedačky v prostoru pro diváky nebyly poskládané klasicky "koncertně", ale kopírovaly pouze v jedné řadě stěny místnosti tak, aby přímo před pódiem vznikl pokud možno co největší taneční parket. Diváci však tuto jasnou výzvu nepochopili, tím spíš, že úvodních cirká sedm písní Kmotra se neslo spíše ve volnějším rytmu. I tentokrát chyběl kapele klávesák Pavel Skála (poprvé jsem je slyšel - též bez kláves - na FOLKomínu 2003), ale zdálo se, že ostatní muzikanty tato skutečnost nerozhodila, protože odvedli celkem dobrý hudební výkon. Je vidno, že původní základ kapely, tedy

Michal Pravec, Vojta Samohel

a

Jirka Skála

, vybíral své nové spoluhráče pečlivě -

Ota Kocourek

i

Viktor Levitus

jsou všestrannými a technickými hráči, a zvlášť Levitus mi přijde do budoucna jako velmi perspektivní.

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 29 Říjen 2003 04:00

Celkově je zvuk Kmotra poměrně tvrdý, pouhý sólový zpěv bez vokálů a absence foukací harmoniky sound bývalé půlky Načasu o dost zdrsnila. Písně, které známe z **Tanečnice** tedy znějí o trochu jinak než na desce, z asi padesáti procent se mi tyto aranže líbily, ve zbytku mi prostě scházely již zmíněné vícehlasy nebo foukačka. Z nových věcí Kmotra mě zaujaly například

Pompeje

, celkově je jich zatím ale velice málo, takže je předčasné hodnotit, kam se bude Kmotr po stránce repertoárové ubírat dál.

Den na to, tedy 23. října, jsem zašel do Balbínovy poetické hospůdky na pravidelný večer tria **Šantré**

, kde byl jako host anoncován druhý z pohrobků Načasu, tedy Načas 3. Hned v úvodu je potřeba říct, že posluchačů tu bylo podstatně víc, ale nejsem schopen říci, zda to bylo tím, že se jednalo o večer Šantré, nebo zda byli diváci přilákáni úplnou premiérou Načasu 3.

Každopádně jsem zde potkal mnoho zajímavých tváří, z nichž mě většina ujistila, že spojila příjemné s užitečným, a že premiéra Načasu 3 byla impulsem k tomu, proč se vydat právě na tento Šantré večer. Přiznám se, že přesně do téhle kategorie jsem zapadl i já, na Šantré jsem se chystal už dlouho a musím říct, že jejich recitál mě opět, již asi po čtvrté za sebou, velice nadchl.

Ještě před vystoupením Šantré však v první polovině pořadu vystoupil zmíněný **Načas 3**. Na **Honzovi Komínovi**

i ostatních byla hned v úvodu znát veliká nervozita, která však postupem času opadla, a tak pohodový výkon Načasu už limitovala pouze vpravdě "balbínovská" aparatura. Byl jsem dnes především zvědavý v jaké sestavě nový Načas 3 nastoupí. K bratrům Komínům (kytary) se ze staré formace tentokrát přidal ještě

Jakub Horecký

, a tak například dvěma z písním, které jsem slyšel i předešlý den na Klamovce -

Tajemství v lístcích čaje

a

Velrybí zpěv

- tentokrát přibýlo to, co mi u Kmotra scházelo. Foukačka a vícehlasy. A protože Načas 3 se rozhodl místo zpěváka zatím spolupracovat se zpěvačkou (je jí

Mirka Janovská

Kmotr a Nacas 3 jedním uchem, jedním perem

Napsal uživatel Šaolín
Středa, 29 Říjen 2003 04:00

), byl možná toto ten pravý impuls k tomu, aby o něco více (a z mého pohledu o něco pečlivěji) pracoval na novém repertoáru. Díky tomu jsme mohli slyšet třeba písně

Kruhy

a

Mezi životem a smrtí

(texty daroval skupině na rozloučenou Michal Pravec) a nebo

Odplouvám

s příjemným textem Jardy Síbrta.

Ačkoli bude mít jistě přes zimu ještě co zlepšovat, zní Načas 3 i bez Michala Pravce vokálně velmi dobře, a díky baskytaristovi **Pavlovi Matyášovi** je zvuk kompaktní i po instrumentální stránce. Načas 3 se tedy skutečně vrací opět ke kořenům, a činí to s jistou gracií i pokorou zároveň. Oproti tomu Kmotr jde dopředu hlavou, silou dvanáctiválce. Jejich muzika je dravá a chvílemi velice odvážná. Společné pro obě kapely je tedy fakt, že hledají novou tvář, a to je určitě dobrá zpráva pro všechny příznivce starého Načasu - už to hledání je totiž podle mně velice zajímavé.